

hold hans Gage, som Løn for hans Forretninger, staaer til hans Pension. Det er meget vigtigt, at vi fastholde det; thi vi ville derved ved mangfoldige Leiligheder kunne komme til at faae udført mange Bestillinger, som hidtildags have været knyttede til kongelige Bestillinger paa en saavel for Communen som for Staten overmaade beqvem Maade, og vi ville navnlig derved komme ud af de store Vanfeligheder, som hidtildags have bestaaet mellem Militair-Statens og de civile Stater. Man veed nemlig, at Militair-Statens har havt som en Art Pension en Adkomst til Ansættelser i Embeder i Civil-Statens. Denne Adkomst til Ansættelse i Embeder i Civil-Statens er mere og mere bleven indskrænket; tildeels har Militair-Statens selv Skyld derved, fordi de, istedetfor nogenlunde betimeligt at erbyrde dygtige Mænd i disse Poster, have benyttet Leiligheden til at fylde saadanne Poster med Mænd, som tildeels vare ubrugelige, og som de hellere ville af med. Det har igjen Civil-Statens fra deres Side benyttet; de have altid en Mængde Folk, som de med Fornøielse vilde forfremme, og de have altsaa brugt denne grundede Klage, som de have havt over forskjellige — om just ikke mange, saa dog over en Deel af de Mænd, de havde faaet fra Militair-Statens — til at skaffe sig Adkomst til at besætte de Poster, som vare forbeholdte Militair-Statens, med civile Personer. Nu vil man stadigt være i Forlegenhed i denne Henseende, naar man ikke betræder en meget simpel Vej, nemlig den, at man pensionerer disse militaire Personer, og bestemmer, at en stor Deel af den Art Bestillinger, som saaledes hidtildags have været tilgængelige for dem, ikke besættes som faste Embeder, men kun besættes for Tid og paa Dvsigelse. Saaledes kunne disse Pensionister da overtage de her omhandlede Embeder; men Lønningen vil paa den Maade blive temmelig lille, og Sikkerheden for Stillingen ikke stor nok; men den Pensionist, som har dert en Sikkerhed for sin Stilling, kan overtage en saadan ringere Gage, og Regleringen kan være ganske fortrinligt tjent dermed; thi derved bliver den ikke bunden, den bliver ikke nødt til at beholde hans Tjeneste, ifald han ikke yder den i tilstrækkelig Maal, saaat

jeg troer, at vi ved enhver Bestemmelse, vi tage over dette Punkt uden megen og lang Overveelse, og isærdeleshed dersom vi kunne komme til at tage den ved en ny Paragraph, som bliver indbragt ved 3die Læsning, ville have megen Uret, og jeg troer ikke, at det vil være heldigt, om vi i det sidste Dieblif hange paa i en Fart Noget, som synes at være ret smukt at tage med.

Da Afslutning var begjært af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, Damfjer, C. H. Hansen, J. Christensen, Høier, Rasmussen, Johansen, Clausager, Nørgaard, P. Knudsen, Jørgensen, Linnemann, B. Christensen og Sidenius, blev det sat under Afstemning, og med 33 Stemmer mod 28 vedtaget, at afslutte Forhandlingerne.

Man freed derpaa til Afstemning, hvorved

Nr. 27. Monrads Forslag (over hvilket der var begjæret deelsvis Afstemning):

1) a. Naar en Mand, der staaer paa Bartpenge eller Pension, bliver ansat i Communens Tjeneste, da affortes der ham, saalænge han vedbliver at staae i denne Tjeneste, saameget af hans Pension eller Bartpenge, at den tilbageblivende Deel i Forbindelse med den Løn, han oppebærer af Communen, ikke udgjør mere end hans Pension eller Bartpenge, taget $1\frac{1}{2}$ Gang.

blev ved den første, paa sædvanlig Maade foretagne, Afstemning forkastet med 32 Stemmer mod 31; men paa Grund af den ringe Forskjel mellem Antallet af de afgivne Stemmer for og imod, lod Formanden foretage et Navneopraab, hvoraf, som det af nedenstaaende Liste erfares, Resultatet var, at Forslaget forkastedes med 43 Stemmer mod 29.

Ja.

Alberti.
Boissen.
Bregendahl.
la Cour.
Damgaard.
Damfjer.
Fenger.
Frølund.
Gottlob.
Grønborg.

Hansen, F. A.
Hermansen.
Jensen, E.
Jespersen.
Knudsen, J.
Krieger.
Larsen, Chr.
Larsen, J. C.
Linnemann.
Lunde.